

Lune 5 și 1/4 După-amiazi. Dragă mea Mănușă,
L. S. - Citește și Florichii.

3111/1

ROYAL HOTEL
SAN REMO

Se împlineste astăzi o săptămână de când ne am despărțit și abia acum îți pot scrie pe larg. Am suportat toată această călătorie mai ușor decât îmi asi fi închipuit iar condițiile în care am

făcut. o au fost satisfăcătoare, grație în bună parte norocului că până la Mestre am făcut drumul cu inginerul Sambara, un om înțelegător bine din toate punctele de vedere și nici măcar fumător. M' a mirat când am aflat că și-a fost frică să nu pierd trenul: am ajuns la gară cu 20 de minute înainte de plecare! Ziua întâi a fost splendidă: în Banat mă asi fi crezut în Italia să nu fi văzut numele garilor. A doua dimineață (Miercuri), am suferit după ce am intrat în Italia; fie din cauza ^{mecanismului} ~~temperaturii~~, fie din a terasamentului wagonul lit cu toată greutatea era smucit și svâcnit ca un tramway cu cai; nu mult a lipsit ca să fiu dat cu capul de pereti în cabinetul de toaletă. Cu toată ameteala și greata am ieșit să văd castelul Miramare pe care l'am găsit vrednic de poziție. În compania lui Sambara am făcut o plimbare prin Trieste, oraș monumental și cu un "cacher" propriu. În dimineața aceea priveleșteam mării, din port, cu Alpii acoperiți de zăpadă și strălucind de toate nuanțele bandajurilor avea ceva feerie aproape pe isea. Mi-am cumpărat loc de sleeping pentru noaptea și seara când vi pleca la 8 și 20 seata ajure

9 a Robert de „Fleurs” (cărui îi duc ~~scrierea~~ ^{scrierea} dorul,
Din dejun, am schimbat trenul la Mestre și mă
am despărțit de Gambara care a mers înainte spre
Parma. Am ajuns la 8 și 20 seara la Milan, am
petrecut o noapte la hotel Italia și joi dimineața
am plecat spre San Remo. Coasta Lombardia era
sub apă; o igrășie cumplită care la Voghera s'a
schimbat în frig, zăpada era groasă și peisajul
aspru. Nu am mai schimbat trenul la Genova și
am făcut drumul pe toată Riviera încet, cu
opiri peste opiri, la cele mai mici halte, și cu
întârzieri așa că în loc de 3 și 15, când am ajuns
era 6 și 15. Am descins la Royal, care e o adevărată
să minune și mă mir cum de m'au primit în
halul de negreală în care ajunsesem. Mi-au dat
camera no 167 cu pensiuină: 100 lire pe zi. Mă am
prezintă a doua zi (Vineri) la hotelul „Miramare”.
Mi-închipui un „palace” american, numai în oglin-
zi și în cristaluri, cu covora dela Sultanul, cu sere
și piscine, nu e așa? Si bine, nu e decât un
hotel rectil care în nimic nu se poate compara
cu „Royal”-ul, a cărui grădină mai ales e curat
paradisiacă. Tot anturajul ministrului era plecat
să dea o zărită la Nizza, rămasese numai în
ginerul halchini, de la C. J. R. Acesta mi-a spus
să încerc să îl văd pe ministru după masă,
înainte să ^{imediat} ~~se~~ ^{se} Common dela Berna. Common a
sosit însă ~~și~~ a rămas cu ministrul dela 2 după
masă până la 12 noaptea. Sâmbătă, la 12 ziua
când am mers iar, ministrul dormea. Am petrecut

3 - Dimineata cu Comnen, care a fost fată de mine
mai mult decât perfect; mustiu dacă e din fami-
lia împăraților, dar în ce
privește lealitatea și caracte-
rul, ca descendent le ar fe-
ce cinste. S'a interesat de
afacerea mea și îi a vorbit lui

311/2
Muzeul
Literaturii
Romine

ROYAL HOTEL
SAN REMO

Ț. despre mine cu căldură.
Ț. îi a spus că mă va primi, fără a preciza însă
nimic. Spunându-mi se eri (Duminică) că Ț. cobo-
ră, am mers la 2 după amiazi la "Miramare".
Când am intrat, fără să mă mai anunț, în sala
de mâncare, Doamna Nadia Roșca era, în train "și
vorbească despre mine, adică despre noi, înțeleși. La
aparitia mea neașteptată s'a fâstăcit, iar ascultă-
torii, printre cari era și Comnen au început să
râză. Mă am dispensat să mă cobor la nivelul
ei; un moment am voit să îi spun că mă simt
măgulit că se ocupă de persoana mea, dar mi-a
fost silă și mi-a fost pe urmă și mai silă
când a devenit și amabilă. Nu m'a surprins tonul
semi-ostil al Doamnei Ț. care îmi a spus că rău
am făcut să întreprind o așa lungă călătorie nu-
mai pentru ca să îl văd pe bărbatul său care
e atât de ocupat că și ea abia îl vede. Ii am
replicat că, în afară de diferențe de cost, pentru
mine o asemenea deplasare nu a însemnat mai
mult decât o cursă dus și întors cu tramway-ul.
Am scurtat convorbirea și m'am retras. Intorcân-
du-mă acasă am apreciat ironia soartei: să

4 - fac dus. întors drumul București - San Remo ca să fac cunostinta Doamnei Nadia R. pe care asi fi găsit. o ori când la Elisa Stoenesti! Creu dar și ziua de Duminică fără să îl văd pe G. - adică să nu mint: Sâmbătă a apărut un moment, Dalai Lama în pyjama albastră, la balconul lui, de la al 4-lea etaj, țigând lui Comnen ^{care sta cu mine} (sa se uite). Am luat atunci hotărârea să nu mai pun piciorul la "Miramare" și să îi scriu. Experiența vieții îmi a dorit că nu trebuie să dorești nimic cu pasiune, nici să te identifice cu dorința. Astăzi Luni, după o noapte rea - sunt declimatat aici - fiind o zi de ploaie, după dejun, mă am culcat ca noaptea. La 3 și un sfert (ora de aici) am bătați în ușă. Sunt anunțat că ministrul îmi telefonează să viu. Mă îmbrac în câteva minute și o pornesc spre Miramare (care e ceva mai departe de grădina publică) scapă însă până în momentul când am intrat în cabinetul lui. Contrar părerei Doamnei G., a spus că bine am procedat, că îi a plăcut că mă am adresat lui, personal, direct, că va face tot ce îi va sta în putință să mă satisfacă și imediat ce se va întoarce în țară să viu. Legatiile sunt date, dar lipsa de fonduri te face să rămâie pentru moment pe hârtie numai. Contrar iarăși a ce mi se spusese că e foarte nervos, că nu te lasă să vorbești și vorbește numai el, m'a ascultat și m'a întrebat, a cerut amănunte și ~~se simțea impresionat~~

5. În plecarea mi-a spus să îți prezint răspunsurile
sue. Eu am rugat, deșertându-ne, să nu ia în mume
de rău demersurile ce even-
tual s-ar mai face pe lângă
dănsul pentru mine și de
alte persoane, pentru că în
telegi bine, anume propozițiile nu
sunt tocmai de prisos. Și conștan-
țiarăși așteptărilor mele (cum eram neodihnit și iri-
tat, credeam că am să formulez și să expun cu di-
ficultate) am fost mai clar, mai ferm și mai precis
ca oricând; să fi învățat pe dinafară nu ași fi vor-
bit mai bine. —

ROYAL HOTEL
SAN REMO

Acum chestia e pusă. Înainte de a trece la alte-
le mai banale țin să adaug că în afară de Comen-
dare a fost mai presus de laudă, toate celelalte per-
soane din anturajul ministrului: Doctorul Grumu-
șanu, inginerul Chalchini și un diplomat de carie-
ră (acestora doi din urmă acum le-am făcut cunoș-
tință) ^{afăptor} ^{afăptor} aici în concediu, și au vor-
bit de mine. Sergiu Henisor, nepotul ministrului,
m'a primit foarte amabil. Chalchini mi-a spus
că văzând că, ~~cu toate că~~ ^{deși} îi au vorbit toți, nu
mişcă nimic, nu a mai îndrăsnit să îi reamîn-
tească. Și deodată, azi, a pus să mi se telefoneze.

Am cunoscut pe Madame Bertolini. Extrem de
amabilă. Îți va scrie și ea la viitorul curier. Cu
toate că am evitat să fac cunoștințe, tot m'am
ales cu câteva, bătrânul conte Festeticz de Tolna,
contesa Calvi și contesa, și pereche de o distincție.

6 rari, contele Mastrelli și o Domnișoară levantină
care seamănă leită cu un cobay. ^{Valoanel} Găsești fiind plin
de gata cu surprize, confetti, serpentine, dans în
restaurant, eu am nu am ^{dat} cu confetti și cu ser-
pentine, oferind sacii și pachetele mele unor cu-
coane cari astăzi m'au salutat grațios ele întâi.
Și înainte să termin, o curiozitate: e în hotel
o Doamnă cu bărbatul ei și o fată de măritat (sau
măritată) nu știu cum îi cheamă. Doamna aces-
te, grasă și binefăcută, voluptoasă cum se spune la
noi seamănă (în fumos) așa mult cu mine în
cât când ne vedem, ne uităm tot mereu unul la
altul. Pentru întâia oară am regretat că nu am
un aparat de fotografie. —

Scriindu-ți aceste rânduri, privesc din când în
când rozele de Bene. Merenti și zîmbesc. Rar am
scris mai prost. E oare cât de vină și muzica din
hotel ^{(rândurile cele mai proaste le-am dictat}
^{infernal)} când cântă. Poate scrisoarea de ^{următoare} să fie mai
fericită ca stil. Măine merg la cimitir, iar
poimăine după amiază plec, aranjându-mi așa
fel marșruta ca să am o zi completă la Chișinău
pentru a îmi viza pasportul. — Am renunțat
la Genova. —

Sărutări de mâini Doamnei Florichii. Te sărut
mult și dulce, dragă Ursuliță. Ți-am dus cu
multă greutate lipsa de lângă mine.
Mateiu